

Rukodělná pracovní terapie v Domě Šance je plná klientů Projektu Šance, vážená paní, vážený pane, a jak byste mohla, mohl očekávat... některým se daří v terapii lépe, jiným hůře, ale v tomto ohledu je naše pochopení téměř nekonečné. Díky tomu mají mnozí klienti šanci ve svém budoucím životě uspět, ale motivačně to působí i na nás, když vidíme ráno před devátou frontu zájemců čekajících na Lászla před Domem Šance. Tihle klienti se netěší jen na snídani:), ale vydali se na velmi nesnadnou cestu a věří, že bude smysluplná. I díky Vaší podpoře můžeme dělat všechno pro to, aby svoje rozhodnutí dokázali uskutečnit.

Prvního dubna se do pracovní terapie vrátili s prosíkem Roman s Richardem, kteří ji na konci minulého roku opustili v domnění, že velký život už zvládnou sami a „moře mají jen po kotníky...“. Realita byla ale jiná:). Začínáme s nimi znovu, a to konkrétně už po třetí, ale rozumíme, že nejen jejich minulost v ústavní péči je bude dost možná provázet celým životem, ale i realita osobních schopností, která jim nastavuje hranice. Snad se k nám nyní vrátili s důkladnějším životním poučením. Popravdě, ještě se na ně trochu zlobíme, že si nevážili příležitosti a podpory, ale je nám jasné, že se snaží žít po svém, tak ještě jednu příležitost u nás dostali, jako prevenci, aby se jim ulice nestala trvalým domovem.

1. V prvním letošním dopise jsme Vám psali o Ristovi, jehož rodinný původ částečně sahá až do Makedonie, a i když má českou mámu, skončil na ulici a dlouhé roky žil v každém ročním období s kamarádem Michalem ve stanu bez spacáku a s jednou dekou. Do pracovní terapie mohl nastoupit už 7. ledna, ale nedorazil, a ani se neomluvil. Možná byste si řekli že Vás by to ke změnám v životě motivovalo. Rádi bychom mu pomohli více, ale bez dokladů, které 10 let nepostrádal, jsme nemohli. Tihle kluci chtěli 30. března pomoci s turistickou plynovou bombičkou, aby si mohli ve stanu něco ohřát, ale místo pomoci od nás dostali „poučení/vyhubováno“, o kolik možností už přišli, když nechodí do rukodělné pracovní terapie v Domě Šance. Uznali, že to je pravda, obzvláště když Michal má jen občasné brigády. Po několika měsících přátelského ponoukání získal Risto odvalu jít s Lászlovou asistencí na úřad, a občanka byla na světě:), a tak 31. března nastoupil do rukodělné pracovní terapie v Domě Šance. Hned na začátku se ukázalo, jak je na běžný život kvůli ústavní výchově nepřipravený, i rukodělnou pracovní terapii zvládal stěží a hned po prvních dnech chtěl skončit/odejít s tím, že ji nezvládne. Nakonec se nechal přesvědčit, aby si dal „šanci“, a tím během krátké chvíle vyrostl, aniž si to sám uvědomil. Od té doby se mu už rukodělnou pracovní terapii daří zvládat lépe. Proto jsme zde, abychom zanedbané klienty krok po krůčku a někdy i po milimetrech posouvali směrem k normálnímu životu. **2.** Michala známe už dlouho, ale stejně tak dlouho si tvrdohlavě žije ve svých snech. Do pracovní terapie v Domě Šance chodil před mnoha lety, když ještě sídlil u stanice metra Českomoravská. Jednoho dne se zvedl, rozloučil se a z terapie odešel. Nedařilo se mu a ani komunikace s ním nebyla lehká, neboť „hodní“ kamarádi z okraje společnosti, kteří zaběhlý toxický systém denní pomoci přijali za svůj životní styl, se na něm podepsali... Teď s Michalem začínáme podruhé a společně doufáme, že rukodělnou pracovní terapii dokončí stejně jako jiní klienti a najde si v životě své místo. **3.** Dominikovi je 24 let a na rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance se v minulém roce necítil:). Nechtělo se nám sledovat jeho pád, který si sám zatím neuvědomuje, a nabídli jsme mu proto, že když se bude cítit, může do rukodělné pracovní terapie přijít – ale také nemusí. Vysvětlovali jsme mu, že by bylo dobré začít dělat krok za krokem, a možná že na konci této cesty budou i jeho splněné sny. Zkraje letošního roku jsme se ho alespoň snažili inspirovat, že nemá žít sám, a i když vztahy nejsou zpravidla dokonalé, mohou být přínosné. Na Štědrý den 24. prosince, kterého se minulý rok v Domě Šance účastnil, jsme jej alespoň naučili rozloučit se a poděkovat, když odcházel, což u něho dříve obvyklé nebylo. A jak to dopadlo s tou nabídkou rukodělné pracovní terapeutické dílny v Domě Šance? V březnu jsme mu nabídku zopakovali a bylo zajímavé sledovat, že při komunikaci udržel pozornost a považoval náš návrh za rozumný a přínosný. Po týdnu se sám zeptal, zda ta nabídka platí, ale ráno na devátou dorazit neuměl. Je den co den paralyzovaný „všude číhající jednorázovou dennodenní pomocí“ a schází mu motivace. Zatím to s ním dobře nevypadá... tak uvidíme, zda mu čas a životní zkušenosti přinesou i nějaké změny životních hodnot. Dvěře u nás má otevřené, ale jeho místo rád obsadil další zájemce. **4.** Tuto zprávu nám 17. dubna napsal Marek: ***Děkuji za oporu, tobě Pavle, i panu Lászlovi. Ale toto poděkování patří i Vám, vážená paní, vážený pane, protože bez Vaší pomoci, bychom Markovi ani dalším klientům oporou být nemohli.*** Díky impulsům z rukodělné pracovní terapie se Marek snaží brigádně pracovat, ale tím, jak vyrůstal v nefunkční „infantilní“ rodině, nedokázal žít odpovědně a teď se o to hůř zapojuje do běžné společnosti. Má snahu žít lépe/zodpovědněji a využil Lászlovu štedrovecerní nabídku, že když se přičiní, může rukodělnou pracovní terapii navštěvovat. Snažíme se s ním pracovat od jeho 19 let, dnes mu je 24 a ty posuny k lepšímu už u něho jsou. Na výrazné záblesky v dáli to sice ještě není... ale zároveň už nejde o fatální pád, který díky zanedbanosti už také předvedl. Držíme mu palce. K brigádě ho ale László musel nakonec „popostrčit“ s tím, že mu Projekt Šance bude pomáhat s bydlením už jen z poloviny – a hned to šlo:). Marek se sice bál, ale nakonec se mu podařilo si jednoduchou brigádu najít, a když se bude činit... je stále na začátku života. Naše paní zubní lékařka Mudrová mu doporučila dentální hygienu, na kterou jsme ho v květnu pro jistotu doprovodili, aby panu PhDr. Puklušovi neutekl z křesla:), což by se nám nestalo poprvé.

Projekt Šance se snaží 31 let pomáhat českým „dětem ulice“. Díky podpoře dárců provozujeme streetcentrum, kde funguje program První pomoc v nouzi, a Dům Šance, jehož hlavním programem je pracovní terapie, díky které se už mnoho mladých lidí dostalo z ulice. Mají práci, domov a RODINU. Díky Vaší pomoci můžeme pomáhat.

Děkujeme Vám.

www.ProjektSance.cz

Naše poslání: *Pomáháme „dětem ulice“ postavit se na vlastní nohy.*

I když těch 30 let, co se László snaží pomáhat, se naplnilo v minulém roce, oslavíme to řádně až letošním benefičním koncertem 30. srpna 2026. Svým nezaměnitelným hlasem publikum přivítá přesně v 19 hodin audionahrávka Alfréda Strejčka a na koncert se už tradičně těší jedna z patronek rukodělné pracovní terapeutické dílny Domu Šance paní Saskia Burešová. Vše opět proběhne za laskavé podpory Obecního domu v Praze ve slavné Smetanově síni a jako už tradičně na koncertu zahrají a zazpívají Ondřej Havelka a jeho Melody Makers a s nimi vzácně vystoupí i operní pěvec Adam Plachetka.

Služba „dětem ulice“ trvá i nadále, vážená paní, vážený pane, a pro ty klienty, kteří nejsou na velkou změnu v životě ještě připraveni, samozřejmě funguje naše streetworkcentrum, kde mají kontaktní adresu pro poštu, dle potřeby jim vypereme a vysušíme oblečení, mohou se osprchovat, najíst se a jsou jim k dispozici běžné pomůcky denní potřeby – od nůžtiček na nehty až po hygienické potřeby pro holky. Že je v pozadí této služby cosi navíc, co může změnit běh jejich životů, to víme my a podvědomě i oni. Tím, jak se každý jednotlivý klient v rukodělné pracovní terapii Domu Šance snaží být dle svých schopností soběstačný a nebýt v systému pomoci potřebných, je každý z nich pro nás „velkým hrdinou všedních dnů“. I díky Vám.

Děkujeme Vám.

Poslání Projektu Šance pro české „děti ulice“ pokračuje, vážená paní, vážený pane, a pokud by bylo ve Vašich možnostech podpořit nás,

prosíme Vás o pomoc.

László Sümegh
předseda

a autoři dopisů: Alexandra a Pavel

1. Během služby pro klienty 1. března navštívila streetworkcentrum paní Martina Stamidu, koordinátorka projektů společenské odpovědnosti z Nadace Orlen Unipetrol. Ač krátké, bylo to milé setkání, a o to více si pomoci vážíme, protože podpora „děti ulice“ vlastně do náplně této nadace běžně nespadá. Polovinu z uvedené částky složili zaměstnanci Orlen Unipetrol a stejnou část pak přispěla samotná nadace. Děkujeme.

2. Rukodělnou pracovní terapii v Domě Šance 2. února navštívila paní Ivana Antalová, radní pro sociální věci a bezbariérovost z městské části Praha 1. Přinesla nám dokonce dárek, který s radostí nabídneme v letošní aukci Umělci „dětem ulice“ 2026.

3. Benefiční koncert pro české „děti ulice“ a László Sümegha, který se jim snaží 30 let pomáhat, se blíží. Více informací a odkaz na vstupenky najdete na www.sance-koncert.cz. Nesmrtelné písně pánů Ježka + Voskovce + Wericha ožijí při tomto koncertě ve spojení obou interpretů naposledy. Adam Plachetka & Ondřej Havelka Vám doslova přinesou Nebe na Zemi.